

Nr. 2.

Brasiou,



7. Ianuarie

1861.

Gazet'a esse regulatu de 2 ori, si
Fóiea un'a data pe septemana, ad.
Mercuria si Sambet'a.
Pretiuu lor' este pe 1 anu 10 f.,
pe diuemetate anu 5 f. austr. inla-
intrulu monarchiei.

GAZETA

Pentru tieri straine 7 f. 50 cr. pe 1
sem., si 15 fr. pe unu anu. Se pre-
numera la tóte postele c. r., cum
si la toti cunoscutii nostri DD.
correspondenti. Pentru serie „petit'
se ceru 8 cr. val. austr.

TRANSILVANIAI.

BIBL. M. V. CLUJ-SIBIU
1917-1922

Monarchi'a Austriaca.

Partea oficiósa.

Nr. Pres. 138/14. 1861.

Insciintiare.

Cancelari'a aulica regéca transilvana si a inceputu in 1. Ianuaru
a c. activitatea sa, si cu acésta a incetatu activitatea ministeriului de
statu c. r. facia cu Marele Principatu Transilvani'a.

Ce in urma descoperirii ministeriului de statu c. r. din 4. ale
carg. Nr. 38 si a presidiului cancelariei aulice transilvane din 6. ale
carg. Nr. 14 se aduce la cunoscutia generala.

Sibiu, in 13. Ianuaru 1861.

Dela c. r. presidiu alu locutiintiei transilvane.

Partea neoficiósa.

Refrangere.

Dupa ce ocupatiunea mea in acestu deceniu n'a fostu vre una
scóla politica, mi amu fostu propusu, cá se remaniu departe de cam-
pulu acelor generosi fili ai romanimeii, cari se lupta cu zelu pentru
drepturile cele mai sante nationale, si póte cu greu me asi fi induple-
catu amu muliá pen'a in negréla, de nu cumva ar' fi pasitu pre aren'a
publicitatiei unu romanu, pre cum se dice, de pre campia spre a in-
frange articulu conducatoriu din Gazet'a Transilvaniei Nr. 53. Acést'a
infrangere publicata in „K. Közlöny“ Nrulu 112—13 me a sangeratu
pana la anima, nu numai cá mi-a vetematu sentiulu convictiunei, ce
purcede din principia curatu nationale, ci pentruca cá campenu si ro-
manu nu vedu in elu, de catu una continuare aceloru intrigi, ce se
incepusera la a. 1848 pentru a desbiná pre inteligenti'a romana, si a
formá din ea orbe instrumente ale interesului strainu. — Ci se ve-
demu in catu are dreptu autorulu articulu citatu. — Domni'asa dice
ca romanii si au totu binele din uniunea Transilvaniei cu Ungari'a. —
Ce vorba e acést'a Domnulu meu? Candu s'au invoitu romanii la nu-
mit'a uniune? dora ti ai si nitatu de puntulu alu 16 alu petitiunei ro-
maniloru din adunarea dela Blasiu din 15. Maiu 1848, care asia suna:
„Natiunea romana cere, cá conlocuítórele natiuni nece de cum se nu
iee la desbatere caus'a uniunei cu Ungari'a, pana candu natiunea ro-
mana nu va fi natiune constituita si organizata cu votu deliberativu si
decisivu in camer'a legislativa, ér' din contra déca diet'a Transilvaniei
se ar' lasá la pertractarea aceleasi uniuni de noi si fora de noi, atunci
natiunea romana protestéza cu solenitate.“

Au dóra vei cutezá a dice si domni'ata, cá multi altii pre la an.
1791 si mai inainte, ca aceea e numai fetulu unoru capete neodichni-
te? nu supuniu, pentruca dici ca esti romanu, si cá romanu de orice
colóre a cautatu se iai parte la aceea adunare; — me miru insee ca
dereptulu istoricu lu deduci si domni'ata cá toti contrarii adeveratei
libertati, dela Verbóczy, si vrei a aratá inaintea publiculuu ungurescu
ca romanulu nu póte se aiba vorba candu se tractéza de patri'a lui.
Pentru ce ve place a incepe totu dela Verbóczy, si dela afurisit'a acea
uniune in contra romaniloru dela 1437, pre carea romanii nu numai
nu o au cunoscutu de legale, ci de cate ori li se dede ocazione se
sculara cu arm'a in mana spre a'si storcere drepturile rapite. Aceste
lupte pentru libertate se demarcara in legile unguresci cu numirea
de tumultus rusticorum, intre cari se póte numerá revolutiunea lui
Antoniu Magnu, carele trase la sene pre tieranii celi revoltati si voia
se supunia pre nobilii ingamfati, pentru cari bietii tierani nu poteau

se traiésca cá concetatieni in patri'a sa. — De ce nu incepeti macaru
dela Andreiu alu 3-le, din alu carui diploma data magistruluu Ugrinu
la 1291 se vede curatu, ca romanii n'au fostu tolerati, precum ei de-
scriu mai tardiu legile unguresci, ci au fostu membrii statuluu cu votu
de a se consultá in tóte afacerile publice, Ascuta numai Domnulu
meu cum suua numit'a diploma, si apoi judeca óre póte pretinde na-
tiunea romana, cá se i se asculte viersulu in reconstituirea patriei
sale, si póte avé ceva valóre pretensiunea ei: „Cum nos universis
nobilibus, saxonibus, siculis et Valachis apud Alham Juliam pro re-
formatione status eorum congregationem cum iisdem fecissemus, de
consilio omnium Praelatorum et Baronum Regni nostri eo tempore
assistentium; si mai in josu: „cum iisdem saxonibus siculis et ola-
chis diligenter inquiri fecimus. Asia dara romanii pana la uniunea
celoru trei natiuni n'au fostu scosi din legislatiune, nece dela vreuna
afacere publica.

Si aceste ti le amu adusu spre a documentá ca romanulu inca
póte provocá la drepture istorice, déca totusi se mai ceru aceste si
atunci candu monarchulu misticatu de simtiulu dreptatiei din propri'a
sa buna volentia ne dede tuturoru drepturi atatu de frumóse! Cum
poti se dici domni'ata cá romanu, ca natiunea nóstra si astadi are de
a se tiené cu mani cu picióre de uniunea facuta fora de ea? Dupace
mai trecura si 12 ani in cari ne bucuraramu de drepturi cetatienesce
coegale in patri'a nóstra? pre cari drepturi ni le dede singuru mo-
narchulu in reconosciuti'a bunelorú nóstre sierbitia ce le amu facutu
pentru a nemici uniunea aceea, ce erá se ne aduca atá'a reu si noue
si dinastiei? Astépta se vedemu una data ce mesure voru luá fratii
magiari cu alegerea deputatiloru, nu se voru incercá cá la an. 1848 a
ne trage in calitate de deputati óre cativa renegati, si instrumente de
ale lorú? de cari vedemu cu dorere, ca te-ai facutu si domniata ui-
tandu-ti de detoriele cele mai naturale, pre cari leai avé cá romanu
catra natiunea carea te a crescutu si te a invetiatu. — Eata dara pen-
tru ce nu cunoscemu de legale uniunea facuta fora de noi, — pentru
ca ne amu luptatu cu arm'a in contra acelor'a cari o fecera, pentruca
gubernulu Maiestatiei Sale, pre in pasirea gen. Puchner cu armat'a
imperatésca in partea nóstra recunoscú legalele nóstre pretensiuni. —
Nu are dreptu autorulu articulu din Gazeta candu dice, ca totu
reulu a venitu asupra-ne din Ungari'a? Se luamu amana frate isto-
ri'a, si ne va convinge pre ambii. — Catra finitulu tórnei an. 1514
Ioane Zápolya principele Transilvaniei trecú cu militi'a patriotica in
Ungari'a, batú si imprastiá armat'a lui Georgiu Dozsa, carele se scu-
lase cu tieranii in contra despotismuluu aristocratiei unguresci, lu
prinse si lu dede in man'a crudiloru aristocrati. Ci me vei intrebá
ce reu urmá din acést'a innadusire a misticariloru in Ungari'a asupra
bietuluu romanu in Transilvani'a? eata ce, tieranii din partile supuse
corónei unguresci se redusera la starea cea trista de sierbi legati de
glia, (servi glebae adstricti) si cu tóte ca tieranii transilvani nu luara
parte la aceea misticare, nobilii nostri le impuse la a. 1514 totu ace-
lasi jugu alu sclaviei si decretara primirea codiculuu de legi scrisu de
Verbóczy, in carele se dice: rusticus praeter mercedem sui laboris
nihil habet.

Au nece acum are dreptu Gazeta candu dice: oa totu reulu a
venitu asuprane din Ungari'a? Ce vrei a scóte domniata din pasa-
gele istoriei lui Papiu unde dice ca numai poporuluu avemu de a mul-
tiumi ca nu s'an facutu uniunea? se scit ca prin aceste nu vrea se
dica nece mai multu nece mai pucinu de catu ca la aceea adunare nu-
merulu tradatoriloru si a venditoru interesului strainu a fostu in-
semnatu, ci ferésca Dumnedieu se fi intielesu densulu ca dora maio-
ritatea inteligentiei romane n'aru fi fostu de una anima si unu cugetu
cu poporulu adunatu, nece de catu pentru ca din acele pasage oricare

dereptu judecatoriu nu va enlege altu ceva, de catu ca a voitu se inaltia resemnatiunea intieptiunea si zelulu pentru caus'a natiunale a aceluor bravi juni, cari au asudatu atata pentrucá se vedea pre poporu si inteligentia consultanduse impreuna asupra necesitatilor sale, si me miru multu de nerusinarea care o arati, candu cuteri a dice ca consultarile aceleasi adunari n'au fostu libere ci restrinse prin multimea de poporu, de óra ce chiaru comisarii guberniali unguri au marturisitu in relatiunile lor cele oficióse, ca poporul s'a portatu bine, preste asteptare, apoi óre poporul a dictatu punctele petitiunei romanilor, nu inteligentia carea le au desbatutu in faci'a poporului, liberu, fora cá se se fi maltratatu unulu precum erá datin'a in adunările vóstre mureale? Nu sciu si nu mi aducu aminte se fi facutu canduva unurii pre romani siesi asemenea. — Du aru fi ceva adeveru in acést'a asertiune a Diale unguri n'aru amblá cu capulu ruptu spre a'si face limb'a díplomatica si a se eluptá la suprematia carea e in contrastu cu principiulu egalitatiei. — Documente pentru acést'a asertiune ti a'si poté aduce nenumerate, si a'si si face voliosu de nu cumva in minutulu de facia se aru fi tocitu urechi'a romanului de audiuu lor. Ip, catu e pentru libertatea cu carea neau onoratu, pre catu a fostu acést'a nelegata de alte interese ale lor, si pentru noi mai periculosa de catu in sa sclavia, te poti convinge din comasările cele fortiate, din injuriile ce s'au facutu romanului dupa libertate, din batjocoritoriele numiri cu cari se numesce fora crutiare inteligentia romana; — dieu eu nu credu se nu'ti fi disu chiaru si domnieitale iubitii aceli compatrioti „ez is muszka soldban van,“ — va se dica pre toti romanii fora de alegere de natiunalisti ori renegati i numescu cu terminii celi mai injuriosi si nemeritati, — frumósa egalitate! Puntele faimosei concesiuni pre cari bine volisi a ni le registrá nu su date de diet'a dela Debrecinu, ci numai de ministrulu Szemere, dupa ce adeca vediú, ca soli'a cea de antaniu a lui Dragosiu nu si avá resultatulu pre care'lu asteptasera dela elocintia lui, — si de ce asteptara unurii — pana candu venira in strimtóre — cu acele concesiuni? De ce nu le au datu inainte de a vedé opunerea romanilor si in mesur'a cu care ni amu fi multumitu, eara nu scóteri de ochi fora garantia numai cu scopu de a poté insiela pe munteni? —

La Szegedinu Domnulu meu, acolo fu aceea, candu diet'a Ungariei, asia cum fu ea recunoscu natiunaltatea tuturor popóraloru, pre carea déca ni o aru fi concesu compatriotii nostri in diet'a Transilvaniei, si déca nu ne aru fi fortiatu la uniunea cu Ungaria reactiune din partea nóstra de securu nu se aru fi templatu nici odata; ci dupa ce de noi nu volira se scia, cá si cum nece amu fi esistatu pre pámentulu patriei acést'a, si dupa ce acele chiaru si in Ungaria numai atunci ni s'au concesu, pre candu se prevedea ca in scurtu si eli tóte le voru perde, atari concesiuni seména fórté bine cu ale betranului avaru, carele si in óra mortiei de abia se induplecá se dé ceva si la alii din prisosulu seu. Apoi Dta faci avisare la conditiunile din Debrecinu, unde se destroná dinastia? — Ce garantii astepti asia dara cá se mai véda romanulu in tóte apromisiunile magiare? si cum se aru poté cineva cá se se orbésca in acea mesura cá domniata in parol'a unгурésca, candu trecutulu, ma chiaru si presentulu ne arata contrariulu? Bine aru fi si chiaru si noi amu dorí din anima, cá se potemu trai fratiesce, cace atunci patri'a acést'a ne aru fi mama adeverata la toti, si noi filii ei amu lucrá in concordia cu poteri unite spre fericirea si libertatea ei.

Dici mai iucolo cá Dragosiu aru fi muritu pentru causa drépta? Noi Domnulu meu suntemu de parere cu totul contraria; unu romanu cá Dragosiu firearu catu de genialu meritá totu dispretiulu nostru, si din acelu punctu de vedere, ca in calitatea sa de solu se portá cu una perfidia ne mai audita. Nu scii domniata, ca elu asecurase pre inteligentia romana din munti, ca pre catu timpu voru decurge aplanarile, pre cari leau intreprinsu in numele ministeriului unгурescu (nu alu dietei), nece una ostire magiara nu va se intre pre teritoriulu ce se afla in posesiunea romanilor? N'ai auditu ca aceste au fostu numai momenele? ma n'ai vediutu? ca ce se nu cugeti, ca nu te a'si sci cine esti, cum intrase Hatvani cu ostirea sa pana la Abrudu, pre candu genialulu domnieitale se consultá cu una parte mare a conducatorilor romani din munti? si vedi Domnulu meu pre acelu genialu romanu nu l'a trasu anim'a cá se descopere periculu ce amenintia pre inteligentia connatiunilor sei adunata in massa, ma din contra prin oratori'a lui sciú a ameti pre una parte de inteligenti, cá se nu credea aceluor romani adeverati si precauti, cari ei prescientiasera despre apropiarea lui Hatvani cu armata. — Vei dice dóra ca Dragosiu nu vedea nece unu periculu pentru eli? Au aratatu resultatulu aceleasi machinatiuni acést'a, ca perduramu doi romani mari: pre Dobra si pre Buteanu, din cari celu de antaniu cadu de locu strapunsu, alu doilea se rezervá pentru ca se se adape pámentulu Ungariei cu sangele unu romanu vendutu si tradatu contrariulu furiosu de catra renegatulu, genialulu domnieitale. — Nu ne pricepemu óre mai incolo interesele, ori spiritulu timpului, pentru ca facemu programe natiunale? si tramiseramu deputatiune la imperatulu, spre a ni se asterne

legalele nóstre cereri? spunene frate ce erá de a se face? Domniata precum te vedu asteptai cá noi cu totii se stamu cu manile in sinu, si se cersimu gratia unu séu altu poporu compatriotu, cá se ne intendia si noue cate ceva din comiseratiune? — Se crediu cá poporul, carele incepe a'si canósce drepturele sale, nu póte se remana afara din mediunile constitutiunei, si precum sci ce are de a face acum, pana candu nu s'a constituitu diet'a spre a'si salva interesele sale, asia va sci si candu va fi chiamatu, cá se lié parte la punerea in viatia aceluor institutiuni, cari voru se fericésca pre toti compatriotii in mesura ecaria. Nu pociu trece in urma cu vederea insolentia si tonulu aristocraticu, cu care te incerci a trage la indoiéla dreptulu episcopilor romani de a representá natiunea, candu voru fi demni de increderea; ei si óre nu aceli capi onorabili intielesi cu capacitatile romanilor au fostu reprezentantii nostri? Ce autoritate esti domniata intre romani de prin cuvinte machiavelistice si reutatióse te síteti a ti insusi aceea, ce nece odata n'ai avutu? — Noi cunosemu si vomu recunosce totudeauna de reprezentantii causei natiunale pre episcopi, candu acestia voru fi intielesi cu capacitatile natiunei nóstre, cari acést'a su legalii nostri reprezentanti, si credu ca ori catu su de viforóse tempurile ne voru conduce fora periculu naea causei nóstre natiunale. Ear' pre Domniata te rogamu fratiesce, cá se nu ne mai vatemi sentiulu cu articlii fora de nece unu tactu, ca ce noi soimn ce facemu, si pasii nostri su securi, pentruca ei sunt legali, eara nu vendietori cá ai Domnieitale.

Unu campenu.

Aradu, in 9. Ianuarie n. 1861.

Dintr'o epistola din 3. I. c. suntemu insciintati, ca in Nadlacu (comit. Ceanadului) fórté trista fu incheierea anulu tr. si o spaima cutrietóre accuprinse sufletele si corpurile locuitorilor de acolo; ca ce in 27. Dec. dela 7 óre diminétia incependu a cresce Muresiulu, pana séra la 7 óre a crescutu de unu stinjinu, si asia in 28. si 29. totu crescundu diua nóptea nu mai incetá tragerea clopoteloru batatóre intr'o dunga, baterea dobeloru si striguetulu ómeniloru de a esi cu micu cu mare la naliarea delmei, ce cu cele mai incordate puteri se si esecuta. Atunci apucara ómenii a'si tramite pruncii si vitele pe la vii, pe la salasie, si afara de orasiu pe nesce movile asiedinanduse in corturi cu familia. Ap'a totu crescu gramadindu se sloiu peste sloiu de ghiatia rumpendu de o parte delm'a, ear' de catra satulu Sietinu apuca peste campu, pe unde mintea ómenesca nu si mai aduce aminte a fi ajunsu vreodata versarea Muresiului. Caus'a versarii fu indesuirea ghiatiei undeva din diosu de Nadlacu. Cata dauna se va fi casianatu in Sietinu nu se scie. Tocmai audiú, ea pucina, dar' se aude ca in Igrisiu (in Banatu) fatia cu Sietinulu, rumpenduse delm'a ar fi periclitatu sute de vietii ómenesce, tocmai audiú ca ómenii s'ar fi scutitu pe lunga biserica cu vite cu totu, si unii prin biserica, si asia nu perira ómeni; dar' ca apa versata se trase pana catra Chichinda dora se supune. Acést'a fu noroculu Nadlacului, ca se vena ap'a prin Banatu. si ap'a s'ar fi versatu departe prin Banatu pava la S. Micloisiulu mare si Ceanadulu turcescu!

Pe candu aceste se intemplau asia in partile mai josu ale Muresiului, la Lipova numai ce strica ghiatia capetele podului, ear' la Aradu sta Muresiulu inghiatiatu dar' rasu cu tiermuri. Duunedieu se ne ferésca de periele si din partea acést'a! caci si asia periclele de alta natura amenintia totu mai tare peste tíera, ba peste totu imperiulu. Din care cauza spre a se apera tíer'a cea mai mare grije si pune a se constitui prin comitate pe picioru constitutionalu de dupa legile din an. 1847—8. Asia si in comitatulu Aradului se forma mai antaiu comitetulu, statatoriu astadi din 665 membri, intre cari: romanii de dupa multimea lor, ce este $\frac{4}{5}$, face numai a treia parte in comitetu! si pe lunga tóte opintirile romanilor de a fi celu pucinu pe jumetate, fusera totu respinsi; caci déca si propuneau ei pe unii si pe alii de a fi primiti, cu atata mai multi se propuneau si acceptau din partea magiarilor. Alegatorii au fostu mai pucinu decatu alesii, si alegerea a fostu mai multu politica decatu constitutionalu ori democratica. Déca acést'a asia se intempla in comitatulu Aradului, ne putemu intipni cum se va fi intemplat si in comit. Ceanadului, Biharei, Satumarelui si Maramuresiului fatia cu romanii! de órece vedemu asia pucini oficianti alesi dintre romani pe acolo: rari nantes in gurgito vasto!

In septeman'a acést'a se tienura si se totu tienu conferintie peste conferintie, precum din partea membrilor de comitetu ai comitatului, asia si din aceia ai orasiului pentru esecutarea restauratiunei oficiantilor respectivi. Mane se va incepe restauratiunea la comitatu. Se vorbesce, ca membrii comitetului ar voi a deobliga pre oficianti prin ceva programa, de care voru trebui sa se tiena—Unde tientea cu aceea programa, si din ce se va cuprinde inca nu scimu. Restauratiunea radicala la orasiu va urma mai tardiu.

Postscriptu. Resultatulu restauratiunei din 10. Ian. e pentru romani nemarginitu de fatalu, firesce ca elu aterná dela numerulu

membrilor de comitetu, carii între romani este de 2 ori mai micu de catu alu magiariloru, — asiadara vice-comite nu se putú alege brav. D. Georgiu Popa, de si romanii cerura votisarea; fiscalu supremu e Michaiu Cociuba (ca romanu!) 2 sibirai romani, Georgiu Constantini, — dupa aceea Sigismundu Popovicu. 2 szolgabirai: Lazaru Mihailovicu, si Georgiu Delianu; unu vice-notariu Nicóra, 6 juratori, 1 serbu, 2 uniti, 3 neuniti; dintre toti acestia numai Georgiu Delianu e literatu si cetesce romanesce, cealalti nici unulu. — Romanii ce e dreptu se luptara, inse indesiertu. — Unii diceau: se multiaméscá toti membri comitetului, dar' óre — ar' fi fostu mai bine, in aceste impregiurr i? óre nu se faceau totusi cele ce voiau magiarii. — La membrilor de comitetu fu o maiestria cu viclenia, la restaueneá. Oh! cate si mai cate sciu cei amblati intr'acestea? Dreptu acum mi precepura! Fia! n'avemu ce face. —

Ar' de altadata ve sculati mai de diminétia Domniloru si informati chiaru si pe calea conscientiei pe poporu despre datori'a lui si modalitatea ce au se pastréza la casuri de acestea, cá se fia unu muru tare. Acum ne descrieti tóte apucaturele de viclenia cá se serbésca la altii de precautiune. Nu uitati. Lupta! fora frica. De terorismu nu ne mai dóra capulu, lasa i se cuteze a terorisa, ca atunci mai multu între natiuni civilisate nu se voru mai numerá, si chiaru si Samsonu dede de maistrítia Dalila; numai pe cale legala inainte la pretinderea a totu ce ni se cuvine nóue; si vicleniele descoperite ausu pe lunga protestare. R.)

Beiusiu, inceputulu Ianuarie 1861.

Pe a 4. Noembre a anului tr. fusera chiamati si din Beiusiu 6 ómeni de incredere la o conferintia preliminar de nou numitulu conte supremu alu comitatului conte Alessandru Haller. Dintr'acia numai unulu fusa pe care noi l'am poté numi cu sentimente romane, carele doresce si sentiesce cá romanu. Insa nici acesta nu mérsa la conferintia din cauza ca provocarea o capetá cu numele intortocatu, si dupa cum dice nu voi se o accepte sub nume strainu. — Ce sau gatatu in acea conferintia ati potutu andi din novele; adeca cumca comisiunea comitatense se se fórme in intielesulu legiloru din 1847/8. Pentru cerculu Beiusiului se denumira de contele supremu 3 comisari, advocatulu Kafka, protopii g. cat. Andreiu Papsfalvay si gr. n. u. Ioanu Papu, carele inca ve póte fi cunoscutu din iutemplamintele Beiusiane ale tempului mai de aprópe. Poporulu alese reprezentantii sei, si prima comisiune se conformá si alese in 12. Dec.; cine suntu acei ómeni cari representa provinci'a nóstra eu nu ve scriu; nu voiescu se ve nici mangaia, nici amarescu auim'a cu ei; caci sunt si mai bunii, si mai rei in parerea nostru, dupa cum e tempulu; ei voiescu numai se ve incunoscintiediu, ca intra 19.—20. Decembre se alese si magistratulu comitatense, între cari dupa opiniunea mai multora urmatorii ar' stá ca romani: alu 3-lea vicespanu Ioane Ambruss (gr. n. u.) — in cerculu Beiusiului jude primariu Ignatie Sztupa (gr. n. u.) juratu Ioane Vass, (gr. cat.) in subcurcurile, Vaskoh si Ceica nici unulu, in alu Rabaganiloru jude Ioanu Veress (gr. cat.), in cerculu Szalonta Antonescu cá juratu (gr. n. u.), — pentru 220,000 romani din Biharea acestia ar' fi cá deregatori romani. Dupa cum scimu dintre acesti romani numai unulu ar' fi in stare a indorsa séu a lucrá in limb'a romana.

In personalulu notariloru la comitatu nu e nici unu romanu, dreptu aceea déca vomu recurge la comitatu in limbane propria cum ni se va dá respunsu romanescu? Póte voru fi traducatori, déca iarta sistem'a comitatense?! —

REINKORPORAREA BŪNATŪLŪI KŪ ŪNGARIA.

Temishóra, 2. Ianuarie 1861.

Sordile ađ kŷzŷtŷ. Bŷnatŷlŷ o'ađ đkorporatŷ earŷ kŷ Ūngaria, de kare čeva mai mŷlŷ de 11 ani ađ fostŷ desprŷđitŷ, forŷđndŷ o provinciŷ separatŷ a monarxiel austriace.

Prin skricórea de mŷlŷ kŷtrŷ ministŷŷ preŷedinte ađ demŷndatŷ Maieŷtatea Sa, ka ođ se askŷlate ŷi dorinđele poporŷlŷi romŷnŷ din Bŷnatŷ despre reinkorporarea kŷ Ūngaria. Askŷltarea ačésta o'ađ fŷkŷtŷ prin kontele Mendorŷ, ŷi, đŷnŷ kŷm ŷtŷimŷ, ađ eŷitŷ mai ŷare parte đn kontra đkorporŷrei. — Era ŷnŷ timpŷ đela 20. Oktobre 1860 đnkoačŷ, kŷndŷ ŷi organelo pŷbŷlŷitatei magiare o'ađ đnoitŷ, kŷ Bŷnatŷlŷ earŷŷi se va đkorpora kŷ Ūngaria, preanalta resolŷđiune din 27. Dec. 1860 ađ fŷkŷtŷ đnce kapŷtŷ ačestei đnoielŷ.

Reinkorporarea s'ađ fŷkŷtŷ pe baza pretŷnciŷnilorŷ de dŷeprŷtŷ de statŷ alŷ koronei ŷngreŷti. — Dorinđele romŷnilorŷ, despre krearea ŷnŷi teritorŷŷ romŷnŷ, despre denŷmŷirea ŷnŷi kŷpŷitŷanŷ romŷnŷ ka ŷeŷŷ a đ ačestŷi teritorŷŷ, despre đntrodŷčerea limbelŷ romŷne de ođițialŷ đn teritorŷŷlŷ romŷnŷ, nŷ o'ađ lzatŷ đn konsiderŷčŷne.!! Dorinđa đŷnŷ instŷtŷčŷnŷi konsŷtŷđđionalŷ s'ađ

đmŷlŷnitŷ đn fantŷ prin reinkorporarea kŷ Ūngaria, unde ođ ađlŷ đn viađŷ instŷtŷčŷnŷi konsŷtŷđđionalŷ. — Sŷ ŷperŷtŷlŷ, kŷ sŷe ele se va đmŷlŷni ŷi čeealaltŷ dorinđŷ a romŷnilorŷ, ađekŷ konservarea nađionalitatei lorŷ. Dorinđa romŷnilorŷ de a avea deređđtori romŷni s'ađ đmŷlŷnitŷ deokamdatŷ. Dar ođ lzŷtŷlŷ đn prŷvinđa ačésta ođ vorbésckŷ đnoaŷi preanalta resolŷđiune din 27. Dec. 1860.

„Spre a resčira đngriđiriŷe romŷnilorŷ despre nađionalitate ŷi limbá sa, fŷkŷ kapčelarŷŷlŷ meŷ de kŷrte ŷngreŷckŷ de dorinđŷ, ka đn lokŷriŷe desč lokŷite de romŷni ođ aŷeze đn deređđtorie nŷmađ deređđtori ađilŷ de nađionalitate romŷnŷ.“ —

Sŷrŷii, kari kam ačemenea dorinđe ka romŷniŷ ađ avŷtŷ, ađ kŷŷtatŷ dŷeprŷtŷlŷ, de aŷi forŷmŷla mai odatŷ čereriŷe oale, kare apoi đmperatŷlŷ le va đndŷŷta la dieta ŷngreŷckŷ, ka ačésta ođ le iee đn konsiderŷčŷne.

Garandŷia pentŷŷ nađionalitate ŷi limbŷ ne sŷnt darŷ deređđtorŷi romŷni.

Sŷ ŷperŷtŷlŷ, kŷ đn ađevŷŷŷ se vorŷ kandida ŷi se vorŷ ałeđe deređđtori romŷni đn pŷrđile lokŷite de romŷni; ođ ŷperŷtŷlŷ, kŷ ałeŷii deređđtori romŷni vorŷ avea ŷi voinđa, de a ne konserva ŷi a ne protova nađionalitate ŷi limbá; sŷ ŷperŷtŷlŷ đn fine, kŷ deređđtorŷi romŷni vorŷ fi ŷi đn stare a đmŷlŷni ačésta mičŷne đnalŷ ŷi nŷ vorŷ fi đmŷpedekadŷ de niminea đn aŷŷđčereá ačestŷi skopŷ.

Nođ romŷniŷ mai vŷrtosčŷ din ačeea kŷŷŷ ne amđ dekaratŷ đn kontra reinkorporŷrei Bŷnatŷlŷi kŷ Ūngaria, pentŷŷkŷ đn reinkorporare amđ vŷzŷtŷ primŷđđie pentŷŷ nađionalitate ŷi limbá nóstrŷ.

Sŷ deie Đŷmnezeŷ, sŷ pe fŷmŷ đnŷelatŷ, ŷi temerereá nóstrŷ sŷ fŷŷ fostŷ đeprŷtŷ. Ačeea đnce sŷ nŷ ŷitŷtŷ, kŷ čelŷ če sŷ ŷtŷie pe sine ođngŷŷŷ aŷŷta, pe ačela lŷ aŷŷtŷ ŷi Đŷmnezeŷ. Konsŷtŷđđiuneá ŷngreŷckŷ ne deekide o viađŷ pentŷŷ o lzkrare đntŷŷ, sŷ pe fŷlocimŷ de viađa ačésta, sŷ lzkrŷtŷlŷ đntŷŷ ŷi neŷčetatŷ, ŷi sŷ kombatemŷ đn modŷ konsŷtŷđđionalŷ kŷ tŷrie tóte đmŷpedekŷmintele, kare din oričare parte ni s'ar nŷne đn kale. Enerđia nóstrŷ ne va fi čea mai vŷnŷ garandŷia pentŷŷ nađionalitate ŷi limbá nóstrŷ. Resolŷđiuneá đmŷŷerŷtésckŷ đn kŷŷŷlŷ ačesta ne serbŷŷte de ŷnŷ dŷeprŷtŷ de a ne ođŷne la orče đnčerkŷri, če ne ar ameninđa kŷ desnađionalisare vŷŷđđđŷne mai đntŷŷŷ reneđadŷi, đŷnŷ ačeea kŷarŷ ŷi ŷngŷri pre-fŷkŷđŷi de kaŷi ŷi ođițialŷ; aŷa darŷ ođ čeremŷ, sŷ pretŷndemŷ ka deređđtorŷi romŷni če i amđ ałečŷ, sŷ fŷŷ ŷi đn fantŷ garandŷii nađionalitatei ŷi limbelŷ nóstre. Ear' ačei deređđtori romŷni, kari nŷ ŷi ar' đmŷlŷni deorinđa sa đn prŷvinđa čeiŷtei kŷŷŷe a nađionalitatei ŷi a limbelŷi sale, ođ ŷi fačemŷ fŷŷŷ fŷričŷ poporŷŷlŷi romŷnŷ kŷnoođŷđŷi, ka ačesta la o noŷŷ ałečere ođ nŷŷi mai čerŷ de deređđtorŷi romŷni; ačésta nŷnŷ atŷnčŷi kŷndŷ đŷnŷ timpŷ se vorŷ serina čerŷŷriŷe nađŷnilorŷ, ka sŷ se đmŷŷŷđoŷeze fŷŷčŷŷte, dar nŷ aŷa kŷm đmŷŷŷđoŷéŷŷ neŷtŷii čei marŷi ne čei mai mičŷ.

Fŷkŷndŷ nođ ačésta, vomŷ lzkra nŷmađ konsŷtŷđđionalŷminte, ŷi vomŷ ađeveri, kŷ ŷtŷimŷ sŷ trŷimŷ kŷ viađa konsŷtŷđđionalŷ. Barŷŷ. —

Peota, 3. Ianuarie 1861.

Onor. Domŷŷle Redaktorŷ! Prin ŷŷrnalŷlŷ magiarŷ „Pesti Napló“ ŷi mi veni la kŷnoŷtŷinđŷ, kŷmčŷ eŷ aŷi fi ałečŷ de ŷŷratŷ la Beisŷŷ; đn ŷrtareá kŷreia đnkŷ đn 25. Decemŷ. a. tr. ŷi trŷŷiceis dekaradŷiuneá la sŷčŷatŷnca fŷiŷŷ, — kareá đnce nŷnŷ ađi nŷ se pŷbŷlŷkŷ. Póte kŷ P. N. va fi ingreoiatŷ kŷ alte lzkrŷri mai interesante pentŷŷ pŷbŷlŷkŷlŷ seŷ, seŷ đórbŷ va fi avendŷ kŷŷŷele sale, pentŷŷčŷe nŷ póte primi đn kolónele sale ačŷelŷ de dekaradŷiŷni; dŷeprŷtŷačeeá ŷi ióđ vo'e a te roga se ađ vŷnŷtate a o pŷbŷlika đn Gazetŷ, ka totŷŷi la lokŷlŷ respektŷiŷ sŷ ŷtŷŷ de če se đine.

Kŷŷŷŷŷlŷ ŷi este ŷŷŷŷŷŷŷlŷ:

Dekaradŷiune. Prin „Pesti Napló“ ediđiŷneá de čerŷ Nr. 295 ŷi a venitŷ la kŷnoŷtŷinđŷ, kŷmčŷ sŷtŷ ałečŷ de ŷŷratŷ la pretŷŷra čerkŷŷlŷ Beisŷŷanŷ đn komitatŷlŷ Bŷharei. — Mŷldŷŷečckŷ inkŷlŷŷŷlŷ komitatŷ pentŷŷ đnkredereá, prin kareá ŷ'a oporatŷ, totŷđodatŷ đnce me čimđesckŷ đndetoratŷ a dekaratŷ totŷ ne ačeaŷi kale, pe kareá primŷŷ đnŷtŷinđareá despre ałečereáŷi đntŷŷpliatŷ, kŷmčŷ: de órbŷ če prin ałečeriŷe fŷkŷte pentŷŷ đŷnŷŷlŷ Beisŷŷanŷ dorinđele ŷi dŷeprŷtŷele pretŷnciŷnŷi a le poporŷŷlŷi din ačelŷ đŷnŷtŷ nŷ o'ađ reŷepŷtatŷ đŷnŷ kŷvŷinđŷ, — prin ŷrtareá ničŷi fŷrekŷŷriŷe eskate pe akolo đnkŷ de mai nainte, nŷ se kŷrtarŷ, — nŷŷi e kŷ pŷtinđŷ, dar' ničŷi nŷ vŷeŷ se okŷpŷ ŷnŷ postŷ đn kontra voinđei ŷi a intereselorŷ poporŷŷlŷi; — dečŷ

сокоетскъ кѣмкъ амѣ деторинца стрѣпсъ а нѣ прѣмѣ офѣцѣлѣ де жрѣтѣ, че мѣ с'а офѣрѣтѣ, шѣ кѣпоскѣндѣшѣ ачѣста деторинцѣ, нѣчѣ нѣлѣ прѣмескѣ.

„On. Редакцияне есте рогаць де а пѣзлика аотѣ декларацияне а меа дн прѣдѣтѣлѣ сеѣ жрѣналѣ пентрѣка кѣ атѣтѣ маѣ кѣрѣндѣ съ се пѣтѣ ефѣнтѣ о алѣ алецѣре нѣлѣ.

Бѣда, дн 25. Децемѣре 1860.“ Иоане Вашѣ,
авокзлатѣтѣ ла трѣв. пров.

— Конкѣзмареа диетеѣ дѣн Унгарѣа е амѣлатѣ пѣлѣ дн Априѣлѣ шѣ се дѣ кѣ сокоетѣла, кѣ дн 2. Априѣлѣ ва зрѣма коро- парѣа. — Леѣеа де алецѣре дела 1848 се трѣмѣсе ла гѣбернѣлѣ дѣн Поста модѣфикѣтѣ дела Виѣна шѣ, дѣпѣ „Корѣнкѣ“ с'а амѣлатѣ пѣзликареа еѣ. —

ТЕЛЕГРАМѢ. Сѣвѣлѣ, 17. Јан. 9 ѡре, 50 min.

„Адѣпарѣа наѣоналѣ, че дѣнѣ 4 зѣле, се дн кѣѣтѣ. Бѣкѣрѣ марѣ пентрѣ ресѣлатѣтѣ. С'а алецѣ о комѣсѣне перманѣнтѣ. С'а датѣ масѣ дѣпломѣтѣкѣ.“

Пѣлѣ кѣндѣ вѣмѣ прѣмѣ шѣтрѣ маѣ спѣциѣле десѣре тотѣ де- кѣрѣлѣ конгрѣсѣлѣ наѣоналѣ шѣ десѣре лѣкѣрѣлѣ шѣ деѣдерѣле лѣлѣ, се дѣмѣ о ѣнформѣре маѣ днтеѣтѣ дн зѣле сѣпѣтѣ ла- конѣче дѣн азѣте. Дѣмѣнекъ дн 1. Јан. ла 11 ѡре депѣтѣцѣѣ се ѡфѣлѣ адѣпацѣѣ; архѣереѣ фѣрѣ кѣзмѣрѣ прѣн депѣтѣчѣнѣ; днтрѣрѣ днтрѣ ентѣсѣастѣче. Кѣвѣлѣтрѣлѣ архѣереѣлѣрѣ дескѣсѣрѣ адѣпарѣа днтрѣ апѣлѣсе. Се дѣде репортѣлѣ депѣтѣчѣнѣ дѣн Виѣна кѣтрѣ адѣпарѣе. Адѣпарѣа днкѣвѣпѣнѣдѣзѣ тотѣ пѣшѣ еѣ фѣкѣцѣ дн пѣмѣле паѣцѣнеѣ. Конѣтѣтѣрѣеа адѣпацѣѣ, алецѣреа де сѣкрѣтарѣ шѣ ко- мѣсарѣ пентрѣ аѣенде. Лѣнѣ, Марѣцѣ шѣ Меркѣрѣ деѣватѣрѣ прѣсте деѣватѣрѣ. Ресѣлатѣтѣ лѣрѣ фѣ: Днкѣвѣпѣнѣдѣреа кѣпрѣнсѣлѣ прѣ- токолѣлѣ конгрѣсѣлѣ дѣн Блажѣ дѣн 3./15. Маѣлѣ 1848; днкѣвѣпѣ- дѣреа пѣтѣцѣнеѣ депѣтѣчѣнеѣ ла Маѣестѣте дѣн 10. Децемѣре а. 1860 шѣ мѣлѣдѣтѣреа дѣн парѣеа паѣцѣнеѣ пентрѣ фѣтѣе. Лѣцѣле дѣн 1848 кѣ зѣлѣнеа нѣ се реѣкѣносѣрѣ де легѣле. Мѣмѣрѣѣ де- пѣтѣцѣѣ ла конѣрѣнѣеа дѣн Аѣва-Жѣлѣа ворѣ репрѣсѣлѣта дѣрѣн- цѣле пѣцѣнеѣ пѣмаѣ, дѣкъ ворѣ апѣра прѣтенѣсѣнѣле шѣ дѣрѣнѣеа адѣпацѣѣ, де егѣла дндрѣнтѣцѣре. Конѣлѣсе пентрѣ рѣдѣкареа де монѣментѣ вѣрѣвѣлѣлѣрѣ етерпацѣѣ Мѣкѣ, Шѣнкаѣ, Маѣлѣрѣ. Лѣзарѣ. Академѣе дѣ дрѣнтѣрѣ шѣчѣ. Наѣцѣнеа ѣеа ресѣнсѣвѣлѣтѣеа лѣ- кѣрѣрѣлѣрѣ капѣлѣрѣ еѣ аѣвѣрѣшѣ прѣн алецѣреа зѣнѣ комѣсѣнѣ пер- манѣнтѣ, дн карѣ се аѣлѣ мѣмѣрѣ дѣн маѣ мѣлѣ пѣрѣцѣ аѣе па- трѣеѣ. Прѣтоколѣле се ворѣ тѣцѣрѣ шѣ пѣзлика. Дѣкѣтѣ тотѣ маѣ де марѣ днпортѣнѣцѣ фѣ вѣчѣнѣка днфѣрѣцѣре а ромѣнѣлѣрѣ де зѣмѣе конѣсѣсѣнѣ шѣ а фѣрѣсѣанѣа ачѣлѣра, карѣ ворѣ да чеа маѣ мѣкѣ ѡкасѣне де чѣрѣтѣ шѣ дѣштѣнѣе конѣсѣонѣлѣ днтрѣ зѣнѣцѣ шѣ пѣзнѣцѣ. „Exegit monumentum aere perennius!“ Дѣм- пѣзеѣ кѣ нѣлѣ, кѣ патрѣа шѣ кѣ фѣрѣцѣска кѣлѣеѣеѣре кѣ чѣлѣлѣлѣе паѣцѣнѣ колѣкѣтѣре! Дн тотѣ деѣвѣрѣлѣ шѣдѣнѣелѣрѣ нѣ с'а аз- зѣтѣ зѣлѣ ресѣфѣлетѣ де дѣштѣнѣе сѣѣ де чеа зрѣ кѣтрѣ паѣцѣнѣле патрѣотѣче! О конѣеѣеѣре солѣдарѣ, о модерѣчѣне ексѣмплѣрѣ че доминѣ пѣте да чѣлѣ маѣ вѣлѣдѣ тѣстѣмонѣѣ десѣре солѣдѣтѣтен репрѣсѣлѣтѣторѣлѣрѣ паѣцѣнеѣ ромѣне. Се трѣѣсѣкъ архѣереѣ! сѣ трѣѣсѣкъ тотѣ днѣлѣеѣнѣца ромѣнѣ!

— Жѣнѣеа ромѣнѣ жѣрѣдѣкѣ ѡпорѣ конгрѣсѣлѣ кѣ сѣрѣвѣ- торѣсѣкѣлѣ портѣ шѣ кокарѣдѣ наѣоналѣ, не лѣнѣ карѣ доведѣ о пѣртѣре кѣ тотѣлѣ ресѣкѣтавѣлѣ, карѣ ѡерѣшѣте паѣцѣнеѣ спѣре ѡпорѣ. —

Меркѣрѣ дѣпѣ амѣзѣ зѣлѣ ванкетѣ дѣпломѣтѣкѣ. Тотѣ капѣѣ дела тотѣ вѣрѣшѣле кѣ Сѣренѣтѣеа Са D. Прѣнѣчѣе гѣбернѣторѣѣ Фрѣ- дерѣкѣ де Лѣхтѣншѣтѣн лѣарѣ парѣе. Тоастѣле пентрѣ Маѣ- ѣстѣте шѣ Прѣнѣчѣе гѣбернѣторѣѣ, пентрѣ паѣцѣнеа ромѣнѣ шѣ днфѣрѣцѣреа паѣцѣнѣлѣрѣ патрѣотѣче, пентрѣ архѣереѣ ш. а. фѣрѣ зрѣмѣте де вѣватѣле ѡсѣнѣлѣрѣ, карѣ фѣрѣ прѣоте 150 ѣншѣ. — Де алѣтѣ датѣ маѣ не лѣрѣгѣ. —

Конѣерѣнѣцѣле дн 11. Фѣвѣрѣарѣе.

Дѣпѣ шѣтрѣ прѣватѣ аѣе жрѣналѣлѣрѣ конѣерѣнѣцѣле дела Бѣл- градѣ, дѣсѣнѣатѣ пентрѣ конѣтѣтѣрѣеа вѣсѣѣ де алецѣре пентрѣ репрѣсѣлѣтѣнѣца дѣрѣѣ сѣѣ дѣетѣ, се ворѣ днчѣеа кам не ла 11. Фѣвѣр. шѣ спѣре ѡкѡпѣлѣ ачѣста се прѣгѣтѣсѣкъ аѣмѣ тотѣ чѣѣ кѣз- маѣцѣ. — Нѣмѣне днтрѣ маѣгарѣ се маѣ днѣѡѣшѣте, кѣ нѣ ва зрѣма зѣлѣнеа кѣ Унгарѣа, де ѡрѣче маѣорѣтѣеа прѣкѣзмѣнѣпѣтѣре а мѣмѣрѣлѣрѣ аѣѡшѣ е маѣгарѣ; аѡѣ шѣ D. гѣбернѣлѣрѣ гр. Мѣко о зѣсѣ кѣтрѣ депѣтѣцѣнеа маѣѣстрѣтѣлѣ дѣн Кѣзѣжѣ, кѣ нѣчѣ о пѣ- тѣре нѣ пѣте фѣче пѣфѣкѣтѣ ачѣа зѣлѣнеа ресѣкѣатѣ дн леѣеа дѣн 1848, днпрѣвѣлѣ кѣ прѣнѣчѣеѣле де егѣлѣтѣе шѣ фѣрѣдѣтѣе, лѣбер- тѣеа дѣрѣѣ шѣ кошѣна пѣртѣре а грѣвѣтѣлѣрѣ шѣ сѣрѣпѣлѣрѣ пѣзѣлѣче, дѣпѣ че апѣсѣ шѣ провѣкѣ ла о зѣнѣре стрѣпсѣ, рѣмѣ- пѣндѣ не терѣнѣлѣ легѣлѣтѣцѣѣ, дн карѣ касѣ нѣ се днѣѡѣшѣте де ресѣлатѣтѣ. Аѡѣ жрѣналѣе маѣгарѣ дѣнѣ де сѣкрѣлѣцѣѣ кѣрѣ шѣ о днѣѡѣѣлѣ, кѣ дѣрѣ н'ар рѣвѣшѣ кѣ зѣлѣнеа шѣ гр. Б. Б. дн „Közöny“ дѣпѣгѣ тотѣ дрѣнтѣлѣ нѣмѣтѣѣ конѣерѣнѣцѣ де а ворѣѣ десѣре леѣеа дѣн 1848, ад. десѣре зѣнѣре кѣ Унгарѣа, чѣ пѣмаѣ

дн пѣтѣреа еѣ сѣ се лѣкѣре тотѣ лѣзѣндѣшѣ де рѣфѣрѣнѣ: „Non de lege, sed secundum legem.“ Кѣрѣтеа, дѣпѣ кѣм пѣпѣлѣмѣ сѣпѣлѣ- мѣле, нѣ воѣшѣте зѣлѣнеа, ва кѣарѣ ар ѣгнѣраѣ кѣ тотѣлѣ, ачѣста се веде нѣ пѣмаѣ дѣн маѣзѣкрѣсѣлѣ мѣн. копѣ лѣѣ Рѣхѣбергѣ дѣн 20, Окт. чѣ шѣ дѣн прѣѡспѣтѣа конѣеѣере фѣкѣтѣ кѣлѣчѣларѣлѣѣ Ваѣ, ка парѣцѣмѣрѣле ад. Красѣна, Солѣнокѣ, Кѣѡрѣ шѣ Зѣранѣлѣ сѣ се днкорѣпѣреѣе кѣ Унгарѣа, дѣкъ е аѣевѣрѣлѣ че сѣкрѣж жрѣналѣе пѣ- стѣне, кѣ не кѣле офѣцѣѡсѣ днкѣ нѣ се шѣтѣе. Шѣ аѣ фѣкѣтѣ ѡре ро- мѣнѣѣ дѣн ачѣле комѣтѣте деторѣнѣца шѣ прѣн прѣотеѣтѣ солѣдарѣѣ? Кѣ де нѣ! ворѣ авѣ а рѣѡнѣнде.

Cronica straina.

ПРѣНѣЧѣПѣТЕЛЕ РОМѢНЕ. Бѣкѣрѣсѣшѣтѣ. Дн сѣрѣвѣторѣѣ пѣвѣсѣзѣ лѣѣелѣатѣва шѣ пѣлѣ ла рѣлѣзѣреа лѣкѣрѣрѣлѣрѣ н'ѣзѣсѣлѣ а вѣ сѣкрѣе алѣта, де кѣтѣ, кѣ мѣлѣтѣ не мѣрѣмѣлѣ, кѣм потѣ се фѣзѣ атѣтѣ де пѣрѣшѣпацѣѣ зѣнѣ корѣспѣндѣнѣѣ аѣ Газѣтелѣрѣлѣ стрѣне, карѣ шѣ сѣкрѣпѣрѣ, кѣ камерѣа нѣѡстрѣ ар фѣ фѣкѣтѣ рѣкѣлатѣрѣ де тѣтѣлѣ аѣвѣра пѣсѣдѣреѣ Бѣковѣнѣѣ, кѣндѣ аѣарѣ де алецѣрѣле пѣн- трѣ деѡсѣвѣтѣле сѣкѣцѣнѣ шѣ зѣле прѣлѣмѣнарѣе, нѣчѣ кѣ деѣвѣнѣ- рѣмѣлѣ пѣлѣ аѣмѣ ла алѣе ѡѣекѣте; шѣ аѡѣ дн тѣмпѣѣ ачѣшѣтѣ крѣ- тѣчѣѣ авѣмѣлѣ маѣ марѣ зѣпсѣ де а не веде де днгрѣдѣреа вѣтрѣѣ нѣѡстрѣ, дѣкѣтѣ де лѣкѣрѣрѣ пѣкѣпѣте.

„Кр. Z.“ нѣ шѣтѣѣ де зѣндѣ маѣ лѣѣеште, кѣ M. Са Домѣлѣлѣ с'ар фѣ аѣресѣтѣ кѣтрѣ офѣцѣрѣ зѣкѣндѣле, кѣ кѣ тотѣ прѣпѣнѣреа де а сѣвѣцѣнѣ пѣтрѣлѣтѣеа дн тѣмпѣѣ ачѣшѣтѣ де днкѣрѣкѣлѣ аѣе- нѣпѣцѣтѣре, тотѣшѣ се пѣте днпѣжѣнѣла, ка шѣ Romania сѣ се трагѣ дн вѣлѣтѣреа еѣенѣментѣлѣрѣ шѣ сѣ фѣе сѣлѣтѣ а лѣа парѣе ла ачѣлеашѣ; ле сѣѣтѣѣ аѡѣ, ка се фѣзѣ гѣта ла орѣе фѣлѣ де еѣенѣ- тѣлѣлѣтѣѣ шѣ сѣшѣ ѡрѣдѣнеѣеа трѣвѣле фѣмѣлѣларѣ пентрѣ тотѣ дн- тѣжѣнѣлѣрѣе.

„Наѣоналѣлѣ“ днсѣ десѣрѣеа токѣма зѣна ка ачѣста днпрѣ- цѣзѣрѣе деѡпѣре офѣцѣрѣѣ дѣн Сѣкѣвѣте, зѣнде мѣлѣцѣѣа ѡ'ар фѣ пѣсѣ не пѣчѣрѣ де вѣтѣѣе шѣ офѣцѣрѣѣ шѣ ар фѣ трѣмѣсѣѣ фѣмѣлѣеа не ла чѣтѣцѣле вѣчѣне, шѣ кѣмѣкѣ не Прѣта дѣн С. Рѣѣнѣ ар кѣзѣта ѡа- шѣѣ шѣ зѣнѣрѣѣ сѣ пѣлѣ мѣла, пѣмаѣ пентрѣкѣ е ромѣнѣлѣ зѣнѣ.

Еѣтѣ днсѣ че е маѣ фѣрѣносѣ дѣн Прѣнѣчѣпѣте. D. министрѣ Корѣлѣчѣанѣ а прѣносѣ, ка сѣрѣвѣторѣеа чѣле дѣѣ дѣн 5. шѣ 24. Јанѣарѣѣ, зѣлѣле алецѣреѣ Домѣлѣлѣ дн Јашѣ шѣ Бѣкѣрѣсѣшѣтѣ, сѣ се конѣпѣсѣкъ не вѣѣторѣѣ днтрѣ ѡ сѣнѣзѣрѣ сѣрѣвѣтѣре, ад. дн чеа дѣн 24. Јан., карѣ нѣртѣ тѣнѣлѣ зѣнѣреѣ Прѣнѣчѣпѣтелѣрѣ шѣ карѣ ѡѣ фѣе сѣрѣвѣтѣреа тѣзѣрѣрѣ, чеа че се шѣ прѣмѣ атѣтѣ де кѣтрѣ Домѣлѣ, кѣтѣ шѣ де кѣтрѣ мѣнѣстерѣе, ка зѣнѣ че мерѣгѣторѣѣ днпѣнтѣ ла ком- пѣлѣта зѣнѣре. —

(Прѣзѣмѣтерѣчѣне ла „Наѣоналѣлѣ“ кѣ 2 гѣлѣвѣнѣ пѣтѣра не аѣлѣ се пѣте трѣмѣте прѣн аѣенѣцѣа ч. рѣд. дѣн Бѣкѣрѣсѣшѣтѣ ла вѣзѣрѣлѣ Редакѣцѣнеѣ. Ка ресѣзнѣсѣ ла зѣнѣ.)

Домѣлѣлѣ се ашѣѣнтѣ дѣн Јашѣ ла Бѣкѣрѣсѣшѣтѣ шѣ дн сѣкѣртѣ вѣмѣлѣ авѣ маѣ мѣлѣте де днпѣртѣшѣтѣ шѣ десѣре аѣатѣе шѣ сѣм- патѣе дн лѣзѣнѣрѣ шѣ дн аѣарѣ. —

Камерѣа дѣн Јашѣ а шѣ пѣшѣтѣ ла денѣмѣреа а 12 архѣереѣ, карѣ ворѣ фѣрѣма о комѣсѣнѣе спѣре а чѣрчѣта мѣлѣцѣѣрѣе шѣ пѣ- шѣѣ де вѣлѣзѣторѣе, чѣѣ фѣкѣсѣе мѣтрѣполѣтѣлѣ Сѣфѣронѣе Мѣкѣсѣкѣ ла Рѣсѣа, вѣндѣндѣ аѣтѣѡнѣмѣа дѣрѣѣ не ѡмѣтѣ мѣлѣ: Мѣтрѣпо- лѣтѣлѣ се аѣлѣ трѣмѣѡѣ кѣ ескѣртѣ ла монаѣсѣреа Слѣтѣна, еѣрѣ ѡтарѣдѣлѣ дела монаѣст. Неѣмѣлѣ ла монѣѡт. Кѣсѣла. Аѣтѣѡлѣ де вѣлѣзѣторѣе трѣвѣѣеа даѣѣ аѣарѣ дѣн дѣрѣѣ днпѣнтѣе де че ар фѣ фѣ- кѣтѣ атѣтѣа дѣзѣпѣ шѣ сѣрѣкѣчѣне дѣрѣѣ. —

— Крѣнѣка аѣмѣ нѣ де мѣтерѣѣ атѣгѣ де ѣнтерѣсѣнтѣ, ка се сѣвѣтраѣемѣлѣ лѣкѣлѣ алѣторѣ шѣтрѣѣ патрѣотѣче пентрѣ еа. Тотѣлѣ че е маѣ момѣнтѣсѣ се конѣенѣтрѣзѣ днтрѣ ѡ шѣтрѣе телегрѣфѣкѣ, кѣ Франѣца а прѣносѣ рѣѣѣлѣ Франѣц II. о арѣмѣстѣреа де 10 зѣле, дѣпѣ карѣ дншѣ ва рѣтраѣе флѣта дела Гаѣта. Аѣмѣ се телегрѣфѣзѣ, кѣ рѣѣеа Франѣцѣ прѣмѣ арѣмѣстѣреа, шѣ флѣта Франѣцѣе се депѣртѣ дела Гаѣта. — Се ашѣѣнтѣ аѣмѣ дескѣде- рѣеа камерѣелѣрѣ шѣ парламѣнтѣлѣ дн Франѣца, Италѣа шѣ Лондонѣ, карѣ се ворѣ дѣнѣ кам деѡдатѣ шѣ ворѣ траѣе мѣлѣте пѣрѣдеа де не днфѣндѣта ѡтѣре а полѣтѣчѣѣ ѣенѣрѣе.

Жрѣналѣе Франѣцѣе еѣрѣшѣ маѣ есѣ дн пѣзѣлѣкѣ кѣ пѣдѣреа пѣчѣсѣтѣцѣѣ зѣнѣ конгрѣсѣ еѣропѣанѣ; еѣрѣ де алѣ парѣе чѣле а ле Англѣеѣ рѣкомѣндѣ Аѣстрѣеѣ чѣдѣреа Венѣцѣеѣ прѣн ресѣкѣмѣтѣ- рѣре; ва се сѣкрѣе, кѣ кѣарѣ шѣ гѣбернѣлѣ англѣкѣ арѣ де кѣѣѡтѣ аѣ фѣче дн сѣнсѣлѣ ачѣста прѣносѣчѣнѣ.

Десѣре пѣлѣеа емѣгрѣнѣлѣрѣ маѣгарѣѣ сѣсѣрѣ ла комѣтѣтѣлѣ дѣн Мѣланѣ сѣкрѣсѣрѣ атѣтѣ дела Кѣлѣпка дѣн Тѣрѣчѣа, кѣтѣ шѣ дела алѣѣ емѣсарѣ де прѣн Унгарѣа шѣ Арѣеалѣ, дѣпѣ а кѣрѣрѣ кѣпрѣнсѣ прѣспѣктѣеа де а ресѣкѣла Унгарѣа шѣ Транѣсѣлѣванѣа пѣсѣ фѣворѣ- тѣре; шѣ италѣнѣлѣрѣ лѣ се ѣеа сѣнѣранѣца, кѣ зѣнѣрѣѣ ворѣ рѣволѣта дн фѣвѣрѣеа лѣрѣ, аѣталѣнѣлѣрѣ, кѣче еѣ се фѣлѣсѣрѣ шѣ се маѣ фѣлѣ- сѣсѣкѣ пѣмаѣ де ѡкасѣне, ка сѣ пѣтѣ стѣрѣче дела Аѣстрѣа конѣ- чѣсѣнѣ, дѣпѣ а кѣрѣрѣ дѣвѣндѣре нѣ маѣ вѣреѣ а шѣтѣ де италѣнѣ. —

Kézdi-Osorheis, 13. Ianvaris' n. O штире imnitoré vnce dela doklaj' nsmiž la Braşov. Ce azzia ad. şi ce ştia kataré, kь ar asenta kam pe faцъ kam pe askvncь pentrэ emigranцi, dъndzlice nъ ştiğ kъцi galbinî dnainte spedendъce престе Плаш prin Цера romънскъ по аичi дп. Акъм дпсъ се пвсъ тъла шi пе 2 emisarî революционерi' шi ашезасеръ вiкрозiğ рекрътърел pentрэ формареа револуционаре дп Естелнек, знğ сатъ ськзiескъ лънгъ галбiца Moldovei, се арестаръ prin милициа дпперътескъ шi се портаръ дп касарта din Kézdi-Osorheis. Знğ оставъ а фостъ дескопериторiалъ ачесторъ emisarî, каре префъкп-дъсе, кь дпкъ вреа оъ дптре дп армата incърцентъ дплеснi дпавлъ ла дпквцiарареа кортеiзiшi шi prinderеа emisariorъ. Каре каре ле е пштеле лоръ? —

Рецинълъ съсескъ, 31. Dec. 1860.

Дп timnълъ шi дп черквстъриле де фацъ, къндъ не афлътъ ажънълъ зпоръ стръформтърi шi скимътърi radicali; къндъ ка попоръле монархiеi австриаче шi фiзкаре din нацизиале ар-не кь знğ къдетъ шi о imiъ се невоiште а'шi рекъштiга политомiа политикъ, национале шi вiсерiческъ, воindъ а'шi vedé рате непрецъителе сале тесавре: лимба националитатеа шi рiзгеа. Дп знğ momentъ къндъ ар фi тревзiнцъ, ка individъ шi нацизиале маi вьртосъ дптр'о дёръ политолоъ ка шi а нó-съ се дпtimnине шi съ се апропiъ зна де аiта кь о фран-шi дпкредере фъдескъ, ка dîckътъндъ кь сьпце рече деспре еа шi вениторiалъ лоръ се фiъ дп старе а афла калеа, шi бiчеле челе маi кореспондеторе спре ажънцереа сконълi про-васъ — нъ ва фi фъръ интересъ а аззи din цинътлъ постръ дес-пре о сченъ комикъ, дпсъ каре нóте се аiвъ шi зртърi фiрте тpице; а vedé знğ есемпъ де зшоръ кpедiнцъ шi недпкредере а компатриотiorъ поштри magiarî de аичi.

Дп 27. спре 28. Dec. дънъ амéзъзи знğ nobiлъ din Рецинълъ М. каре пер форму' шi претинде дрептiлъ де интелiцентъ шi во-iште а фi пштератъ дптръ аристокрациа magiarъ, нескочи дп иi cei чеi смiнтiдi ача неферiчiтъ фантомъ, кь ромъни din Топiца, Мештерхаза, — карi сьнт кам 14—15 милъри денър-де М. Рецинъ — о'аğ реско'атъ шi вiнъ, ка дп колдцелечере кь чеi де аичi дп ача нóпте се жефъiескъ, ардъ шi се зчидъ пе М. Рециненi, шi кь деосевiре пе носесорi фъръ де диотинцере cei

Ачестъ вiеизне infiorъторiлъ нескочиторiалъ прiвiндзо ншмаi де втъ ка знğ адеверъ сёғ фантъ, каре ар се зpмеze афаръ де тóгъ дпdoiелъ, дпченъ а о респъндi prin комънъ, шi деодатъ а'шi да маi mare валóре фантомеi сале, шi скóсе din касъ фамилиа шi о стръмътъ ла сокpъ-съғ. каре е ромънъ шi дптре чеi маi респектаверi проприетарi аi Рецинълi ma-giarъ, ear' дпксълъ о тъли ла Мзреш-Осорхеiç, дънъ кьм опънъ ка се скане де мiрте, ear' алцiи кредъ кь а вpтъ се ацие шi около шi се адъкъ ажъторiлъ де аколо. —

Аста аззiндзо шi дпцелегъндзо знğ алъ носесоръ шi елъ пшмi декътъ 'шi дпкъркъ фамилиа пе каръ шi о тpъмiсе ла со-са дп Рецинълъ съсескъ, ear' дпносiлъ зртъ пре челеалатъ аотъ earъшi кьтpъ М. Осорхеiç. —

Че зртъ де аичi? Фрациi М. Рециненi — карi афаръ де 3 патръ фамилиi тоцi се цiнъ де клееа дъранiorъ — шi кь каре нóте релацизиале тpъисеръ шi ромъни дп чеа маi знъ дпде-ре шi конкордиъ, дпсе акъм дпченъръ шi еi а'шi vedé зп-шi се дпфiкаръ. Знълъ исторiци, кь а възътъ пе протопо-ромънскъ din С. Рецинъ мергъндъ кьтpъ мънте; — алълъ шi нотарiалъ локале алъ лоръ ear' ромънъ се дзое тотъ дптр'а-нодъ, — а треia аззiсе кьтъндъ пе дпвзъторiи ромънештi din нъ дп каса нотарiалъ лоръ кьтъече ромънештi (аззiци ómeni!) шi ағ конкiсъ де аичi, кь протопонълъ шi нотарiалъ се ағ дзоъ се пвпъ дп фpъптеа ресквладiorъ, ка кондъкьторi шi аша дпниi din ómeni пачпичi, армъндъсе кь фърчi, сале, пште шi бiчеле се пвсеръ пе пiчоръ де вьтълъ. (?)!

Дптре 8 шi 9 óре сёра тоцi М. Рециненi де соiзлъ magiarъ чевъла пе злиде гата спре а дпtimnina орiче атакъ. — Жъделе локъле, знğ magiarъ, дпкpъкатъ дп mente де Домнъ — дп локъ де а фаче арътаре ла претъра din Рецинъ, каре еi ера дънъ спате, дпвиiнцъ артаpеа лъпътърi — алцiи спре а прегътi маi вiне спре iзпта чеа идеалъ, дпченъръ аi адъпа кь вiнъ. — Аша дп-ченъ ептъciасшъ пе злиде, манифестандъшi кьрацилъ дп челе маi скъдълосе еспpесiзнi шi дпжъртърi дп контра ромъниiorъ. — Алергаръ шi пе ла фронташеле фамилиi ромънештi, шi пе ла пресъци се veda, дёкъ ачеia сьнт пе акаосъ, шi че факъ? Кь о-пнеа ачестеi черчетърi конвiнъндъсе, кь знiи dormъ, ёр' алцi vedъ де але сале ка чеi кь конштiица знъ, партеа чеа сь-пъшъ шi маi кь сокотелъ се дппpъштiъ пе ла mezълъ понци-пре акаосъ, ёр' чеi есалтацi шi дпвзътацi 'шi контизаръ вегiареа

пъпъ дп ziopî de zîzъ, къндъ апоi обсервъндъ кь фpика лоръ е шi а фостъ фъръ кавсъ, се дъсеръ шi еi ка опърицi ла каселе лоръ дпжъртъндъ пре чеi карi i'аğ портатъ незнi.

С. Рециенка ла каре 'шi кьзта мънъгiица челеалтъ фамилиъ din М. Рецинъ фiндъ шi еа more consuetudo дп старе авпортале, ка шi зна каре нъ зреште покълълъ, вьтъндъ ферестpиле вечiни-лоръ cei аичi, се дпчеркъ шi дпкса а'i дпккшоштiица деспре знъ тьчелъ кpънгъ че оъ дптжмплъ дп М. Рецинъ, дпсъ вечiниi маi дпцелешци н'аğ вpтъ се деie кpезътънтъ ла асемеие некълитърi, шi дп локъ де а маi лъци лъкpълъ, знълъ фъкъ де штире ла по-лицiа четъденескъ деспре челе аззiте, карi спре а дпнедека верънъ авъсъ се тьрцини а dîcuъне се вiגיעъ дп тóте пьрциле орашълi. —

Дънъ кьм се нóте vedé din челе епштерате, есчесъри маpî кь ачеста окасiзне нъ се ағ дптжмплатъ, пiчi дп Рецинълъ съ-сескъ, пiчi дп челъ magiarъ.

Дптревъшъ дпсъ óре че с'аръ фi потътъ дптжмпла, дёкъ протопонълъ постръ сёғ нотарiалъ din дптжмпларе се ре'нторъча дп сёра сёғ нóптеа ачееа, къндъ масса дпфъриатъ шi тьрватъ де вiнъ еi аштепта кь спiритъ де ресъзнаре мештерiтъ? —

(Ва зpма.)

BALU ROMANU.

Lumea civilizată caută cu luminarea totă ocaziunea spre a im-
preună cele folositoare cu cele placute; si multumirea ei e cu atatu
mai mare pentru toti, cu catu se vedu mai mari si mai felinrite folóse
— venate chiaru si din distrageri d. e. cu adunarea si intelnirea pela
baluri serbatoresci in folosulu publicu.

Acum se afla „FONDULU GAZETEI“ in prim'a linia obiectu de
incordare alu natiunei nóstre, care vrea a midiloci prin ea o lumina
generală, o publicitate pe catu s'ar puté de avuta si reprezentatorie in
sfer'a s'a de órce interese ale natiunei romane, lamurindu opiniunea
publica.

Redactiunea Gazetei, cá un'a ee a mai doveditu natiunei si cu
dadacirea altoi un'ic u institutu romanu comunu — ca inaintea ei totu
denariulu, ce se consantiesce din partea natiunei spre scopuri publice
generale, e o santiania paladica, neatingibila, si a supusu umerii si la
implinirea nobilei si generósei acesti vointie a poporului romanu; si
facundu acésta si a implinitu in catuva detorint'a.

Inse, Fratiloru! Diurnalele avute si latite au lipsa de mai multi
barbati literatori si luminatori, cacii cu resemnatiune si cu curagia,
sciu si vreau a calcá resoluti pe spinós'a cale a luptei jurnalstice
fora de care nu e viétia nationala, si cari singuru in prosperitatea
culturei, luminarei si prin acestea si a vietiei nationale isi concentrea-
za tóte scopurile, tóte dorintiele si tóte incordarile sale; sórtea estoru-
felu de barbati au fostu si va fi totudeun'a amara, si singuru numai
póte din colo de momentu invidenda (de pizmuitu). — Ce vei face
inse capriceloru sortei candu te va goní, cum ilu gonise pe M a r c e
S i n c a i a s'a?! — Datimi dara vóie, fratiloru, si Domniloru, cá cu
primulu capitalu ce va incurge pana la diece, 15 mii fr. se eternamu
deocamdata numele nemuritorului barbatu alu nostru Georgia — Sincai
de Sinca, care nóue ne e mai multu decatu ce e la germani unu
Schiller si la magiari unu Cazintzi, numindu acésta fundatiune natio-
nala: „Fundatiunea Sincaiana,“ a carei capitalu se servésca de cau-
tiune pentru jurnalulu nationalu romanu: „Gazeta Transilvaniei,“ cá
proprietate curatu nationala romana, si interesele dupa elu se le pri-
mésca unu literatoru romanu gonitu de sórte, facunduse colucratoriu
la jurnalulu pentru acésta, si continuandu si inaintarea culturai nationale in
acestu adopostu; crescundu fondulu mai incolo se se eterneze totu
asia si Sam. Miculu, Petru Maioru, Georgie Lazaru s. a. s. a. pana
candu vomu avé unu corpu de literatori ascurati de prigonirea
sórtei. . . . cá se póta lucrá pentru cultura nationala. —

Deci, fratiloru! cu puteri unite se ne folosimu spre scopulu
acésta de orce ocaziuni publice si private; ba timpulu si importan-
ti'a impregiariloru ne impunú o imperativa detorintia, — cá orunde
se afla intielegiutia romana, si inca chiaru si intre poporulu agricólu
se se tiena cate o serbare catu de impuitoria spirituala precum: De-
clamatoria de tineri séu juni; alte productiuni teatrale, loterii, si mai
vertosu pe la cetati toti se tiena si cate, unu „balu romanu,“
totu in folosulu fondului Gazetei séu Micu, Sincai, Lazareanu, la care
se se invite toti fratii de tóte natiunile, cá la o parola de fratiésca
cosimtire pentru binele natiunei romane. — Folosulu va fi ne-
marginitu, din orce punctu de vedere veti judecá acestu proclamu a-
mintitoriu; si apoi timpulu e alu libertatei constitutionale; misce se-
ris interdum gaudia curis, — „nunc pede libero pulsanda tellus.“ —

Asia vomu avé implinite multe dorintie fora multe compli-
mente! —

Redactiunea,

БЪЛЕТИНЪЛЪ ОФИЦИАЛЪ.

№. 25,069. 1860.
2891.

Publicare.

Дн анял 1861 се воръ ашеза армъсарі ераріалі пентрѣ тѣмълѣ сѣрѣтѣлѣ іепелорѣ, дн армътореле стаціоні ші анъме:

а) Дн префептъра Сібіялѣ: Ла Крішѣ, Івашфалѣ, Медіашѣ, Гаштеріца, Окна, Сібіялѣ, Агніта, Сігішора, Нокріѣ, Чіпкъ-маре ші ла Меркзреа;

б) дн префептъра Брашовлѣ: Ла Фъгърашѣ, Ловнікѣ, Хомородѣ, Шеші Сжит-Цеорѣ, Ст. Католна, Борошпелѣ маре, Коваона, Прештърѣ, Гіпавѣ ші ла Фелдіора.

с) дн префептъра Одорхеілѣ секзіескѣ: Ла Чікѣ Ракошѣ, Чікѣ Косташѣ, Бараолѣ, Кадічфалѣ ші Сіташ-Крістърѣ;

д) дн преф. Мъръшѣ-Ошорхеілѣ: Дн Мъръшѣ-Ошорхеі, Хъдърѣ, Іерпотѣ, Берпадеа, Четатеа де валѣ, Етедѣ ші Келементелікѣ;

е) Дн префептъра Біотріці: Ла Сасѣ-Рецінѣ, Бістріцѣ ші Херіна;

ф) дн преф. Дѣжлѣ: Ла Ретеарѣ, Дѣжѣ, Шомкзта маре, Чернѣкѣ, Кътіна ші Лъпшлѣ зпгърескѣ;

г) дн преф. Шімлевлѣ дн Сълаци: Ла Шімлевлѣ дн Сълаци, Хододѣ, Хіда, Алташлѣ маре, Зълаѣ, Тъшнадѣ, ші ла Одорхеі;

и) дн префептъра Къжжлѣ: Ла Къжѣ, Търда, Дъжка ші ла Ошорхеі;

і) дн префептъра Бълградлѣ: Ла Аїздѣ, Бъчердеа ші ла Ігілѣ зпгърескѣ;

к) дн префептъра Оръштїеі: Ла Оръштїа, Дева ші ла Хагерѣ.

Фолосїреа де армъсарї ерарїалї пентрѣ сѣрїеа іепелорѣ адъсе днаїте де кѣтрѣ локзіторї дн цѣра ачѣста, се ва фаче фърѣ врео платѣ, ачеле дпсѣ требъсе сѣ фїз челѣ пѣцінѣ де 14 пѣтні ші 1 долѣ де палте, ші нїчї сѣ фїз кѣпрїнсе де асфелѣ де скъдерї, карї ар пѣтѣ вѣтъма прѣсїреа де каї, нїчї сѣ фїз деспервате ші рѣпте де фоме.

Дн армъсарї се ва словозї пѣтмаї одатѣ дн зї ла сѣрїе. Спре а дпкъцізра ла дпфѣцішареа іепелорѣ тѣтѣ волпїчїа, се ворѣ петрече ачеле дптрѣнѣ протоколѣ дѣпъ ржндѣлѣ, дн каре с'аѣ дпштїнцатѣ ші тѣтѣ дн ачелашѣ ржндѣ аѣ сѣ се дѣкѣ ші ла сѣрїе, деспре каре лѣкрѣ се пѣте копвїнѣ фїзїне, арѣккѣндѣ о кѣзѣтѣрѣ дн протоколѣ.

Ачѣста се адъче ла пѣвлїкѣ кѣпштїнѣ кѣ скопѣ, ка сѣ се лѣдѣскѣ фолосїреа де ачестѣ ашезѣмжпѣтѣ пе кѣтѣ се ва пѣтеа маї мѣтѣ.

Сїбія, дн 9. Іанварїе 1861.

1—3 Дела гъбернѣмжпѣтлѣ ч. р. пентрѣ Ардеалѣ.

П У Б Л И К А Р Е А

гъбернѣмжпѣтлѣ ч. р. пентрѣ Ардеалѣ.

Прїн каре сѣ адъче ла пѣвлїкѣ кѣпштїнѣ еочепцізпала копчесїне де а рескѣмпѣра тѣбакѣлѣ, че с'а кѣлїватѣ пентрѣ комерцїалѣ дн афарѣ.

Дѣпъ дппѣртѣшїреа, че се фаче дн партеа дпалѣлѣ мїнїстерїз ч. р. де фїнанѣ дн 11. Дечемѣре 1860 №. 69,239/2001 пѣпъ акѣм пѣтмаї пѣцінї пегъцѣторї аѣ дпвлатѣ, пе тетеїлѣ ордіпѣчнїеі дпперѣтешї дн 27. Марціз а. к. (вѣл. імп. тѣп. XVII., 72. Фѣїеа ордіпѣчнїлорѣ №. 17), пентрѣ дплесїреа кѣлївѣрїеі тѣбакѣлѣ, дѣпъ лїчїнѣ де а се пегъцѣторї кѣ тѣбакѣ дн афарѣ, дн кѣтѣ ла ачїеі пѣлпѣтѣторї, карї аѣ фѣкѣтѣ дптрѣвѣнцаре де фаворїсїреа копчесѣ преа граціосѣ прїн чїтата ордіпѣчнїеі дпперѣтѣскѣ, шї пентрѣ анял 1860 аѣ кѣштїгатѣ дпвоїреа де а кѣлїва тѣбакѣ пентрѣ комерцїалѣ дн афарѣ, вїндереа продѣптелорѣ лорѣ с'а дпгрезнатѣ фѣрте, еар' пе де алѣтѣ парте реціа ч. р. де тѣбакѣ а фостѣ дн старе а петрече дн дѣкѣролѣ ачестѣї аѣ о тѣлїчїеі маї маре де фѣї де тѣбакѣ, де кѣтѣ алѣтѣ датѣ дн афарѣ.

Кѣ прївїре ла ачесте дппрецізѣрї, карї сѣнт фолосїторе шї прапїкавере шї пентрѣ ачїеі пѣлпѣтѣторї, карї аѣ прїмїтѣ копчесїнеа пентрѣ пѣлпѣтареа де тѣбакѣ пѣтмаї кѣ скопѣ де а'лѣ скѣте дн афарѣ, спре а лї се мїжлѣчї вѣлїзареа продѣптелорѣ лорѣ ла реціа ч. р. де тѣбакѣ, прїн еочепцізне се копчедѣ, ка дн анялѣ ачестѣа, шї фърѣ пїчї о дѣдѣчере пентрѣ вїторїз, сѣ се прїмѣокѣ де кѣтрѣ реціа де тѣбакѣ, пе лѣпгѣ прецѣрїе де рескѣмпѣраре, че се афїз дн фїпѣтѣ, шї фѣїле де тѣбакѣ але зпорѣ ас-

Редакторѣ рѣспнѣзїтерїз

ІАКОБЪ МЪРЕШІАНЪ.

фелѣ де пѣлпѣтѣторї, пе лѣпгѣ пѣзїреа дїспѣочѣнїлорѣ цїнерарї фелїлѣ ачестѣа, атѣнчѣа, кѣндѣ ачїеа ворѣ петїцізпа апріатѣ пе трѣ фаворїсїреа ачѣста, шї дакѣ ворѣ адъче дптрѣга лорѣ р колѣтѣ, еар' пѣ пѣтмаї о парте а ачелїеа ла тїмълѣ дѣфїнтѣ, сн рескѣмпѣраре ла дпсепшїта стѣчїзне де рескѣмпѣраре.

Ачѣстѣ фаворїсїре еочепцізпале се адъче кѣ ачѣлѣ адъсѣ пѣвлїкѣ кѣпштїнѣ, кѣткѣ ачїеі пѣлпѣтѣторї де тѣбакѣ, карї во а фаче дптрѣвѣнцаре деспре ачѣстѣ копчесїзне, аѣ сѣ'шї ашѣтѣр о асфелѣ де дѣкїзѣчнїе а лорѣ, пе калеа антїстїеі комѣпа. пѣпъ ла сѣжршїтѣлѣ ачестѣї Ізні, ла офїцїлѣ копчернїте де ре кѣмпѣрареа тѣбакѣлѣ, спре ачелѣ скопѣ, ка ачелора сѣ лї факѣ кѣпоскѣтѣ стѣчїзнеа де рескѣмпѣраре, ла каре аре сѣ з мѣзѣ прїмїреа, прекѣм шї зїза, дн каре ва фї сѣ се адъкѣ р колѣта, кѣчї алѣфелѣ, ачїеа ворѣ абеа а'шї дпшѣта пѣтмаї шїеі стрїкѣчѣоселе зрѣтѣрї але реїепѣтѣреї реколѣтеї де тѣбакѣ, че адъсѣ спре а се рескѣмпѣра.

Сїбія, дн 16. Дечемѣре 1860.

№. 2784. 1860.

CONCURSU.

Pentru postul de invatatoriu alu clasei II-a la scola normala romanésca de ritu greco-orientale din Lugosiu, cu care sunt impre nate, pe lunga unu salariu anualu de 262 fr. 50 cr. m. a. urmatore emolumente.

a) 84 fr. pentru quartiru.

b) 20 fr. metrete grau mestecatu.

c) 6 stanjini de lemne de focu, din carii va trebui si scola se incaldiesca; competitorii ce voiescu a ocupá postulu acesta au a si asterne petitiile proviedute cu documentele necesarii la subse s'a deregatorie cetatienésca pana in 20. Ianuarie 1861.

MAGISTRATU

Lugosiu in 10. Decembre 1860

Insciintiare.

Societatea de casina magiara, dupa otarirea facuta cu ocaziun alegerei, va tiené in 22. Ianuarie 1861 in sala la „Sóre“

UNU BALU

la care vede bucurosu pe verce intielegiute si cive de verce natiu. Intrarea de persóna e 1 fr. 50 cr. m. a.

Bilete se afla la casariulu societatei Stefaan Sola in casa a vocatului Maier — pentru cei ce se voru suscrie — in tota din'a de 6—8 óre.

Balulu se incepe la 7½ óre si tiene paná deminétia.

Inaintea casinei (la Montaldo) se voru aflá siácare pentru st portare la balu cu pretiu discretu incolo si indereptu, si calea va bine luminata dela Pórta pana la Sóre.

Brasiovu, 10. Ianuaru 1861.

Din deciderea comisiunei ordinar

Rapolty notariu.

АНИТИЦИАРЕ.

Сѣвскрїсѣлѣ фаче он. пѣвлїкѣ арѣтаре, кѣткѣ елѣ прегѣтеш атѣтѣ лѣкрѣрї де аратѣрїз де тѣтѣ фелїлѣ, кѣтѣ шї сове де пѣ де фѣрѣ (Blech) пе пїчѣре шї кѣ кастене, шї прїмеште тѣ репаратѣреле кѣ прецѣрї дїскреге.

Фрїдерїкѣ Граеф,

(1—3) кѣлѣзѣрарїз, стрѣда секзілорѣ №. 48

КОНКУРСЪ.

Дн грѣдїнарїз бїне калїфїкатѣ маї кѣ деосѣвїре дн кѣлѣт шї повїлїгареа помнїлорѣ, прекѣм шї дн флорѣрїа алѣсѣ се кѣз пентрѣ зпѣ мошїерїз дн Бъкарештї.

Кондїцїзнїеі сѣнтѣ каре вреа а прїшї поотѣлѣ сѣ ле тр мїтѣ дн скрїсѣ дпсѣшї коппекїторїлѣ аїчї прїн редакцїзне, лѣпгѣ алѣтѣрареа атестателорѣ де хѣрнїчїе шї калїфїкаре, прекѣ шї атестатѣлѣ, кѣ е пѣокѣтѣ ромѣпѣ шї шїтїе бїне ачѣста лїне Брашовѣ, дн 22. Дечемѣре 1860.

Георгіе Ніка м. р.,

2—3 пегъцѣторїз.

Кѣрсѣрїе ла вѣрсѣ дн 17. Іанварїе к. п. стаѣ ашеа:

	Вал. авст. фр. кр.
Галвїні дп сѣрѣтешї	7 10
Азгсѣзѣрѣ	149 75
Дппрѣмѣтѣлѣ націоналѣ	74 25
Облїгацїїе металїче екї де 5 %	63 —

Ediciunea: кѣ тїнарїлѣ лѣ

IOANNE GOETT.